

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.684 van 28 februari 2013
in de zaak A. 197.505/XII-6317**

In zake: de NV RENOTEC
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Wouter Neven en Jens Debièvre
kantoor houdend te 1000 Brussel
Havenlaan 86c b113
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD LIER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Cies Gysen en Gitte Laenen
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 25 augustus 2010, strekt tot de
nietigverklaring van:

“(i) de beslissing van 22 juni 2010 van het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Lier [...] waarbij beslist wordt het geschorste gunningsbesluit van 16 februari 2010, waarbij de overheidsopdracht ‘Restauratie St. Gummaruskerk – enveloppe 2a – exterieur gevels zijbeuk zuid + kerkmeesterlokaal’, wordt gegund aan PIT Antwerpen nv [...], in te trekken ex tunc; alsook van
(ii) de beslissing van 22 juni 2010 van het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Lier [...] om [deze] opdracht [...] niet te gunnen aan Renotec nv; en
(iii) de beslissing van 22 juni 2010 van het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Lier [...] om [deze] opdracht [...] te gunnen aan de PIT Antwerpen nv [...].”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 december 2012.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jens Debièvre, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Stéphanie Taelmans, die loco advocaten Cies Gysen en Gitte Laenen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verwerende partij schrijft een overheidsopdracht aanneming van werken uit bij wijze van openbare aanbesteding.

Het toepasselijke bestek dossier R88145 voorziet in de restauratiefase enveloppe 2a, exterieur gevels zijbeuk zuid en exterieur kerkmeesterlokaal aan de Sint-Gummaruskerk te Lier.

3.2. De opening van de offertes vindt plaats op 1 september 2009; er worden vijf offertes ingediend; de nv PIT dient de laagste offerte in, 284.836,38 euro btw niet inbegrepen en verzoekende partij de tweede laagste offerte, 347.201,19 euro btw niet inbegrepen.

3.3. In het aanbestedingsverslag van 24 december 2009, zoals gewijzigd, wordt vermeld onder de rubriek ‘onderzoek naar abnormale prijzen overeenkomstig artikel 110’ van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 ‘betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken’ dat de in aanmerking te nemen gemiddelde prijs 375.526,67 euro is en voorts:

“De laagst ingediende offerte (PIT Antwerpen nv: € 284.243,60, gecorrigeerd) ligt ongeveer 24,31 % onder dit gemiddelde. Overeenkomstig het voornoemde artikel 110, werd de aannemer op 02/12/2009 schriftelijk (per aangetekende post) verzocht de nodige verantwoordingen mee te delen binnen de 12 kalenderdagen. Kopie van deze brief (+kopie van bewijs van aangetekende post) is in bijlage onderhavig verslag gevoegd.”

Onder de rubriek ‘bespreking van de inschrijvingen’ volgt de bespreking van de verantwoording van de nv PIT:

“1/ drie werven in Lier - één werfleider: de drie bedoelde werven zijn op dit ogenblik (nog) niet toegewezen. De nv PIT kon dus bij de opmaak van zijn prijsbieding nog niet steunen op een eventuele besparing door drie gelijktijdige werven te hebben in Lier.

2/ reeds vroeger werken aan de St.-Gummaruskerk uitgevoerd: dit is juist (m.n. wegname balustrades en pinakels aan de gebouwdelen van fase 3). De typologie van dit reeds uitgevoerd werk is evenwel gans anders dan de werken die nu zullen moeten uitgevoerd worden. De bekendheid met het kerkgebouw is derhalve erg relatief en leidt zeker niet tot een kostenbesparing t.o.v. andere kandidaat-aannemers.

3/ afschermen ramen: een uitvoeringstechniek die eveneens door de andere kandidaat-aannemers zou kunnen gebruikt worden en aldus geen prijsvoordeel oplevert.

4/ Glasmalerei Peters, gevestigd in Lier: deze Lierse vestiging is slechts een klein kantoor. De ateliers en het werk worden alle in Duitsland uitgevoerd. De extra transportkosten ter zake alsook de verre verplaatsingen inzake werfcoördinatie, -opvolging en -controle zijn kostenverhogend iplv besparend.

5/ ervaring in gevelwerkzaamheden: er mag redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de andere kandidaat-aannemers ook een dergelijke ervaring in huis hebben.

Er kan niet anders dan vastgesteld worden dat de nv PIT Antwerpen geen verantwoording kan aanbrengen voor het grote prijsverschil tussen haar offerte en het gemiddelde van de andere offertes.

De bijlagen die de nv PIT nog aan haar zending had toegevoegd, betreffen de opgave van mogelijke onderaannemers voor de gespecialiseerde technieken. Niet van elke onderaannemer werden de vereiste studie- en beroepskwalificaties meegedeeld; idem wat betreft referenties.

Gelet op het bovenstaande adviseert de ontwerper om de opdracht van ‘enveloppe 2a’ niet te gunnen aan de nv PIT Antwerpen.”

De ontwerper adviseert de opdracht te gunnen aan verzoekende partij.

Verwerende partij vraagt daarop op 27 januari 2010 aan de nv PIT een bijkomende motiveringsnota op te maken.

In het aanbestedingsverslag wordt deze bijkomende nota van 2 februari 2010 door de ontwerper als volgt geëvalueerd:

“1/ werven van nv PIT en gesitueerd in Lier of nabije omgeving.

Mondelinge navraag bij nv PIT wijst uit dat het zou gaan om volgende Lierse werven:

a/ Museum Wuyts-Van Campen: deze werf is echter nagenoeg beëindigd.

b/ Begijnhofkerk: het behelst een binnenrestauratie en alzo een ganz andere inhoud heeft dan de restauratiewerf St.-Gummaruskerk, enveloppe 2a.

c/ St.-Gummaruskerk, Kapittelkamer: het gaat om een kleine werf (ontwerper: ir. H. Mertens) waarbij de nv PIT geen eigen stellingen gebruikt in tegenstelling met wat nv PIT schrijft in de aanhef van haar nieuwe verantwoording ...

De werf loopt op dit ogenblik erg ongestructureerd.

d/ Stad Lier meldt dat het dossier Vredeberg mogelijks aan nv PIT zal worden toegewezen.

Andere werven van nv PIT zouden volgens eigen zeggen van nv PIT (dhr. [K.J.]) verspreid liggen in de provincie en ook daarbuiten.

De gegroepeerde Lierse werven zijn een voordeel in de verplaatsingskosten van de werfleider. Echter niet van de arbeiders,

aangezien de aard der werven nogal verschillend is, wat dan ook telkens andere arbeiders vereist.

Vraag blijft: kon nv PIT bij de opmaak van zijn offerte reeds steunen op het prijsvoordeel van de Lierse gegroepeerde werven? Volgens de ontwerper niet.

2/ glas-in-lood.

De nv PIT nuanceert hier haar eerste verantwoording.

3/ dakwerken

Het gaat hier slechts om een zeer klein onderdeel van de werf 'enveloppe 2a' en kan aldus nooit een groot prijsvoordeel opleveren.

Een goede verantwoording is deze waarbij de betrokken inschrijver zich duidelijk op vlak van prijsvoordeel onderscheidt van zijn concurrenten.

Raak voorbeeld zou zijn: 'ik ben gevestigd in de onmiddellijke omgeving van de werf en mijn mensen wonen in een straal van 10 km daarrond'...

De nv PIT haalt enkel elementen aan die evengoed door zijn concurrenten kunnen aangehaald worden, behoudens de (eventuele) gegroepeerde Lierse werven, die evenwel zeker nog geen prijsvoordeel van 24% zullen opleveren!

Op technisch vlak luidt het advies van de ontwerper: gelet op de erg lage inschrijvingsprijs, is het gunnen van het werk aan nv PIT niet aan te raden.

Anderzijds kan niet voorbijgegaan worden aan het gegeven dat tot tweemaal toe de nv PIT schriftelijk en uitdrukkelijk bevestigt dat zij het betrokken werk zeker kan uitvoeren voor de door haar ingediende prijs.

Mogelijks is dit een (juridisch) argument op basis waarvan de Stad Lier de verantwoordingsnota's van nv PIT enkel maar kan aanvaarden? De dossier-architect is evenwel geen jurist en kan in deze dus geen advies geven.

De pakweg 91 000 EUR (excl. BTW) die de nv PIT onder het gemiddelde zit, zal zij echter niet zomaar cadeau geven aan de Stad Lier. Een goede werfcontrole door de architect kan hier jammer genoeg ook geen wonderen doen."

3.4. Op 16 februari 2010 beslist verwerende partij de opdracht toe te wijzen aan de nv PIT.

3.5. Op 20 mei 2010 schorst de gouverneur van de provincie Antwerpen de uitvoering van de beslissing van 16 februari 2010 om reden dat de

in deze beslissing verwoorde motieven om de verantwoordingsnota van 2 februari 2010 te aanvaarden, onvoldoende steun vinden in het aanbestedingsverslag.

3.6. Op 22 juni 2010 beslist verwerende partij de beslissing van 16 februari 2010 in te trekken (artikel 1) en de opdracht opnieuw toe te wijzen aan de nv PIT (artikel 2).

Zij motiveert deze beslissing onder meer als volgt:

“Het technisch advies van de ontwerper luidt als volgt:

Op technisch vlak luidt het advies van de ontwerper: gelet op de erg lage inschrijvingsprijs is het gunnen van het werk aan de nv PIT niet aan te raden.

Anderzijds kan er niet worden voorbijgegaan aan het gegeven dat tot tweemaal toe de nv PIT schriftelijk en uitdrukkelijk bevestigt dat zij het betrokken werk zeker kan uitvoeren voor de door haar ingediende prijs. Mogelijks is dit een (juridisch) argument op basis waarvan de stad Lier de verantwoordingsnota's van de nv PIT kan aanvaarden. De dossier-architect is evenwel geen jurist en kan in deze geen advies geven.

Het verslag van de ontwerper is slechts technisch adviserend en de stad is hierdoor niet gebonden. Op basis van de voorliggende documenten en argumenten oordeelt de stad dat er voldoende argumenten zijn om de opdracht te gunnen aan de nv PIT Antwerpen, als laagste regelmatige inschrijver. Dienaangaande wordt verwezen naar volgende motieven:

De verantwoordingsnota's van de nv PIT Antwerpen maken melding van volgende relevante rechtvaardigingen:

- Andere werven in Lier of nabije omgeving - dit gegeven betreft een aanvaardbare gunstige omstandigheid daar kan worden gewerkt met slechts één projectleider voor de verschillende werven.
- De gevelwerkzaamheden worden uitgevoerd in eigen beheer - er dient aldus geen beroep te worden gedaan op derde-onderaannemers, hetgeen kostenbesparend werkt. Het betreft eveneens een aanvaardbare gunstige omstandigheid.
- Er werden door de firma reeds vroeger werken uitgevoerd aan dezelfde kerk - de bekendheid van het gebouw is een gunstige omstandigheid die tijdsbesparend kan werken.
- De firma heeft rolstellingen en hoogtewerkers in eigen beheer - dit kan worden aanvaard als een kostenbesparend element.
- Verschillende onderaannemers zijn gevestigd in (de buurt van) Lier.

De offerte van de nv PIT Antwerpen vertoont geen abnormaliteit wat betreft de eenheidsprijzen.

De sector wordt gekenmerkt door het gegeven dat het zeer moeilijk is om correcte inschattingen te maken, waardoor vele inschrijvers vaak het zekere voor het onzekere nemen en aldus hun prijzen (te) hoog zetten (dit gegeven wordt ook bevestigd door de ontwerper).

De nv PIT Antwerpen bevestigt meermaals uitdrukkelijk dat zij het werk kan uitvoeren volgens de opgegeven eenheidsprijzen.

Het is uiteraard vanzelfsprekend dat de stad zal voorzien in een goede werfopvolging en -controle zoals geadviseerd door de ontwerper.

Bijgevolg zijn er voldoende en afdoende argumenten om de offerte van de nv PIT Antwerpen niet als abnormaal laag te weren en aldus te aanvaarden.

De offerte van de nv PIT is de laagste regelmatige offerte, en bijgevolg gunt de stad de opdracht aan de nv PIT conform de principes van openbare aanbesteding.”

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4.1. Verwerende partij werpt twee excepties van onontvankelijkheid op. In de eerste plaats meent zij dat het beroep niet tijdig is. Voorts meent zij dat de bestreden beslissing kennelijk redelijk is zodat “de annulatie van de bestreden beslissing onmogelijk [kan] worden bevolen”.

4.2. In het auditoraatsverslag worden de beide excepties op een beredeneerde wijze verworpen; het beroep is tijdig ingesteld; de tweede exceptie hanteert een verkeerd uitgangspunt door uit te gaan van de gunningswijze van de algemene offerteaanvraag terwijl het hier een openbare aanbesteding betreft.

4.3. Verwerende partij in haar laatste memorie “[sluit] zich aan [...] bij het advies van de Eerste Auditeur zoals weergegeven in het Auditoraatsverslag”.

4.4. De Raad van State ziet, mede gelet op het niet-weerspreken van het standpunt van het auditoraat door verwerende partij in haar laatste memorie

en het feit dat de tweede exceptie de grond van de zaak raakt, geen redenen om dit standpunt niet bij te vallen. De excepties worden verworpen.

5.1. Ambtshalve wordt in het auditoraatsverslag opgemerkt dat verzoekende partij geen belang heeft bij haar beroep wat het eerste voorwerp betreft, dit is de in artikel 1 van de bestreden beslissing vermelde intrekking van de eerdere toewijzing van de opdracht aan de nv PIT.

5.2. In haar laatste memorie merkt verzoekende partij op dat de intrekking van de eerdere toewijzing en de nieuwe toewijzing, beide aan de nv PIT, formeel deel uitmaken van eenzelfde besluit. Zij stelt dat haar beroep gericht is tegen één en dezelfde beslissing die zowel de intrekking als de nieuwe toewijzingsbeslissing omvat, zodat de ambtshalve exceptie moet worden verworpen.

5.3. De ambtshalve exceptie van het auditoraat wordt bijgevalen. Verzoekende partij toont haar belang niet aan bij haar beroep tot nietigverklaring tegen de intrekking van de eerdere toewijzing van de opdracht aan de nv PIT. De omstandigheid dat de intrekking en de nieuwe toewijzing vervat zitten in hetzelfde *instrumentum* impliceert niet dat de beslissing tot de intrekking niet mag worden afgesplitst van de beslissing tot de nieuwe toewijzing.

Het beroep is, wat het eerste voorwerp betreft, onontvankelijk.

V. Onderzoek van het enige middel

Uiteenzetting van het middel

6. Verzoekende partij vat haar middel als volgt samen:

“35. Het enige middel wordt genomen uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet van 29 juli 1991, van artikel 21bis §1 van de Wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en van artikel 25 van het Koninklijk Besluit van 8 januari [1996] betreffende de overheidsopdrachten.

36. Doordat, eerste onderdeel, de bestreden beslissing tot niet-toewijzing van de betrokken overheidsopdracht aan Verzoekende partij en de beslissing tot gunning van de opdracht aan nv PIT Antwerpen, in geen geval gesteund zijn op afdoende motieven en aldus geenszins gerechtvaardigd kunnen zijn.

37. Doordat, tweede onderdeel, niet voldaan werd aan de informatieverplichtingen die de aanbestedende overheid, in casu Verwerende partij, heeft ten opzichte van Verzoekende partij, de niet-gekozen inschrijver, die als tweede gerangschikt is.”

Het middel wordt aangebracht in twee onderdelen.

6.1. In haar toelichting betoogt verzoekende partij, wat het eerste onderdeel betreft, dat elke argumentatie in de bestreden beslissing ontbreekt voor de intrekking *ex tunc* van de gunningsbeslissing van 16 februari 2010.

Ook voor de toewijzing van de opdracht aan de nv PIT ontbreekt, zo vervolgt verzoekende partij, elke motivering; er wordt in de bestreden beslissing enkel gesteld dat “op basis van de voorliggende documenten en argumenten [...] de stad [oordeelt] dat er voldoende argumenten zijn om de opdracht te gunnen aan de nv PIT”.

Hierbij is het onduidelijk over welke documenten het gaat; er wordt louter verwezen naar het verslag van nazicht doch dit is onmiskenbaar in het nadeel van de offerte van de nv PIT; ten aanzien van de twee verantwoordingen van deze inschrijver was het advies van de ontwerper telkens negatief.

De argumenten die in de bestreden beslissing worden vermeld om de opdracht te gunnen aan de nv PIT volstaan evenmin. Het eerste argument dat de nv PIT verschillende werven in de omgeving van de stad Lier heeft en dat dit kostenbesparend is, gaat niet op omdat niet duidelijk is om welke werven het gaat. Het tweede argument dat de nv PIT de werken zal uitvoeren in eigen beheer, geeft niet duidelijk weer om welk prijsvoordeel het zou gaan omdat verzoekende partij de werken ook in eigen beheer zal uitvoeren. Het derde argument, namelijk dat de nv PIT reeds vroeger werken aan de kerk heeft uitgevoerd en dat de bekendheid met het gebouw kostenbesparend is, gaat evenmin op omdat de

typologie van de uitgevoerde werken volledig anders is dan de voorliggende opdracht. Het vierde argument, namelijk dat de nv PIT beschikt over rolstellingen en hoogtewerkers, volstaat evenmin; “ook verzoekende partij kan over deze ‘troeven’ beschikken”. Het vijfde argument, namelijk het feit dat verschillende onderaannemers gevestigd zijn in (de buurt van) Lier, kan niet volstaan om een prijsvoordeel van 24 % op te leveren. Al deze argumenten werden door de ontwerper verworpen; verwerende partij laat na op enige manier te motiveren waarom deze thans wel zouden volstaan.

6.2. Wat het tweede onderdeel betreft merkt verzoekende partij op dat verwerende partij de informatieplicht schendt zoals die vervat is in artikel 21*bis*, § 1, van de wet van 24 december 1993 ‘betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten’ en artikel 25 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 ‘betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken’ omdat de bestreden beslissing “geenszins de motieven bevat die de bestreden beslissingen van verwerende partij kunnen rechtvaardigen”.

7. In haar laatste memorie, wat het eerste onderdeel betreft, klaagt verzoekende partij aan dat er in de bestreden beslissing geen algemene beoordeling of rangschikking van de offertes is opgenomen. Ook zou het aanbestedingsverslag niet integraal in de bestreden beslissing zijn opgenomen of er zijn bijgevoegd. Hoe dan ook was dit verslag negatief voor de offerte van de nv PIT.

Verzoekende partij vervolgt door erop te wijzen dat verwerende partij de prijsverantwoording van de nv PIT aanvaard heeft doch hierbij duidelijk de zorgvuldigheidsplicht heeft geschonden. Voorts meent zij dat de opgegeven rechtvaardigingsgronden niet passen in het kader dat de Raad van State heeft geschapen als aanvaardbare rechtvaardigingsgronden inzake prijsverantwoording.

Beoordeling

8.1. Zoals *sub* 5.3. aangenomen is het beroep tegen het eerste voorwerp ervan onontvankelijk. In de mate dat het eerste onderdeel van het middel betrekking heeft op dit voorwerp, moet het niet worden onderzocht.

8.2. In het kopje van het eerste onderdeel voert verzoekende partij de schending aan van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’. Vanuit het oogpunt van de formele motivering is het nodig, maar ook voldoende, dat in de beslissing motieven worden vermeld die de beslissing kunnen dragen. Dit is hier het geval.

De bestreden beslissing wordt uitvoerig gemotiveerd; er worden achtereenvolgens tien motieven opgegeven waarom de opdracht gegund wordt aan de nv PIT:

- het aanbestedingsverslag is slechts technisch adviserend en de stad is hierdoor niet gebonden;
- de nv PIT heeft andere werven in Lier of de nabije omgeving wat een gunstige omstandigheid uitmaakt;
- de gevelwerkzaamheden worden door deze inschrijver uitgevoerd in eigen beheer wat kostenbesparend is;
- deze inschrijver heeft reeds eerder werken uitgevoerd aan de kerk wat tijdsbesparend is;
- deze inschrijver heeft rolstellingen en hoogtewerkers in eigen beheer wat kostenbesparend is;
- verschillende onderaannemers van deze inschrijver zijn gevestigd in de buurt van Lier;
- de offerte van deze inschrijver vertoont geen abnormaliteit wat de eenheidsprijzen betreft;
- de sector wordt gekenmerkt door het gegeven dat het zeer moeilijk is om correcte inschattingen te maken waardoor vele inschrijvers vaak het zekere voor het onzekere nemen en aldus hun prijzen te hoog zetten, gegeven bevestigd door de ontwerper;
- de gekozen inschrijver heeft meermaals bevestigd dat hij het werk kan uitvoeren volgens de opgegeven eenheidsprijzen;

- de stad zal voorzien in een goede werfopvolging en –controle.

8.3. Voorts vraagt verzoekende partij zich af naar welke documenten er in de bestreden beslissing wordt verwezen waarop verwerende partij schijnbaar steunt voor haar beslissing. Uit het administratief dossier blijkt dat dit het aanbestedingsverslag, de offerte van de nv PIT en haar prijsverantwoordingen zijn.

8.4. Ook heeft verzoekende partij kritiek op de argumenten die verwerende partij ertoe hebben geleid de opdracht aan de nv PIT te gunnen.

8.4.1. Hier moet in de eerste plaats worden opgemerkt dat verzoekende partij pas in haar laatste memorie met zoveel woorden een schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel en van, zo lijkt, de reglementering inzake het onderzoek naar abnormale prijzen. Deze kritiek is niet tijdig in het debat gebracht en om die reden onontvankelijk.

8.4.2. Voorts lijkt verzoekende partij in haar inleidend verzoekschrift slechts vijf motieven of argumenten in de bestreden beslissing te onderscheiden en te bekritisieren, motieven die verwerende partij zouden hebben geïnspireerd om de opdracht aan de nv PIT toe te wijzen terwijl verwerende partij er tien heeft vermeld.

Verzoekende partij formuleert hier aldus een onvolkomen kritiek op de bestreden beslissing.

8.4.3. Ook is de kritiek van verzoekende partij op alle door haar gereleveerde motieven niet zonder meer aanvaardbaar.

Uit het aanbestedingsverslag blijkt dat de nv PIT inderdaad verschillende werven in Lier of de onmiddellijke nabijheid heeft en dat dit kostenbesparend kan zijn. Ook aanvaardt verwerende partij dat de bekendheid met de kerk tijdsbesparend – het aanbestedingsverslag had het over kostenbesparend – kan zijn, hetgeen niet onaanvaardbaar voorkomt. In het aanbestedingsverslag wordt weliswaar vermeld dat het feit – dat verschillende

onderaannemers van de nv PIT in de buurt van Lier gevestigd zijn geen prijsvoordeel van 24 % kan opleveren doch dat dit kostenbesparend zou zijn, aannemelijk is.

8.4.4. Alle motieven samen genomen is door verzoekende partij niet aangetoond dat dit geen aanvaardbare motivering zou opleveren.

9. Wat het tweede onderdeel betreft, voor zover dit te onderscheiden valt van het eerste onderdeel, voert verzoekende partij de schending aan van de kennisgevingsplicht.

Zij toont niet aan dat dergelijke schending kan leiden tot de onwettigheid van de bestreden beslissing. Het middelonderdeel is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 februari 2013, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Dierk Verbiest